

har man i Lovforslaget gjort sig stor Umage for at varetage det fornødne gennem de enkelte Bestemmelser, men vi have dog ment at burde bemærke i Betænkningens Indledning, at for saa vidt enkelte Punkter maatte være forbigaede, maatte det kunne ordnes administrativt. Vi have ogsaa der tænkt paa et enkelt Punkt, som et æret Medlem berørte ved 1ste Behandling, og som vi mente maatte kunne ordnes af Ministeriet paa den retfærdigste Maade, og vi have kun paa et enkelt Punkt ment at maatte gøre en Tilføjelse i Ændringsforslaget under Nr. 3, idet det vil vides, at denne Indlemmelse af store Distrikter i Kjøbenhavn, vilde, hvis man ikke træffer en anden Bestemmelse medføre, at Udstykning, Opmaaling osv. for Fremtiden vilde gaa ind under Byens Stadskonduktør, og hele denne Virksomhed, som hidtil har været udøvet af Landmaalere og Landinspektører, vilde gaa bort fra disse. Dette vil efter vor Formening være en Uretfærdighed, og vi have derfor foreslaaet at indsætte et Stykke, der gaar ud paa, at „Indenrigsministeren er bemyndiget til at træffe Bestemmelser med Hensyn til Bevarelsen af de nuværende Landinspektørers Virksomhed i de indlemmede Distrikter og om Stadskonduktørens Stilling til disse“ — selvfølgelig kun de Landmaalere, som hidtil have praktiseret i disse Distrikter — men det maatte blive Ministerens Opgave, hvis Regeringen ønsker at benytte sig af denne Bestemmelse, da at træffe en nærmere Ordning. Om disse Ændringsforslag 1 og 3 er hele Udvalget enig.

Ændringsforslaget under Nr. 2 er kun stillet af 5 Medlemmer, idet de andre Medlemmer af Udvalget ikke have ønsket at tage endelig Stilling til dette Forslag; jeg skal omtale det med et Par Ord. Det gaar ud paa at bestemme, at Indlemmelsen af Brøndshøj kun skal finde Sted, for saa vidt ogsaa Sundby og Valby gaa ind under Kjøbenhavn. Hensigten med dette er væsentlig den at virke til, at disse Indlemmelser, hvis de ske, skulle ske samtidig eller dog saa nogenlunde samtidig. De 4 Medlemmer, som ikke have deltaget i dette Forslag, have ment, at dette væsentlig maa være overladt til Administrationen at iagttage, og det forekommer os ikke nødvendigt at sætte noget derom ind i Loven. Som det staar i Ændringsforslaget, betinger man Indlemmelsen af Brøndshøj Kommune af, at ogsaa de andre Kommuner gaa ind under Byen. Hvis Indlemmelsen sker, vil det sikkert ske for alle

tre's Vedkommende, men det forekommer os urigtigt at foreskrive i Loven, at den ene Kommune ikke maa gaa ind, uden at den anden ogsaa gaar ind. Hvis f. Eks. Brøndshøj blev enig om at gaa ind, saa vilde det næppe være rigtigt at sige, at det ikke maatte ske, medmindre Valby og Sundby ogsaa gik med, og derfor tvivlede vi om, hvorvidt det var berettiget at stille Ændringsforslaget under Nr. 2. Jeg tror ikke, det i Praksis vil have stor Betydning, men det forekommer os baade galt og efter de praktiske Forhold uforment eller ikke heldigt at stille det op. For mit Vedkommende vil jeg henstille til det høje Ting at lade sin Stilling væsentlig bero paa, hvad den højtærede Minister vil ytre derom. Jeg har ikke haft Lejlighed til at konferere derom, efter at Ændringen er stillet. Jeg anbefaler Ændringsforslagene under Nr. 1 og Nr. 3 til Vedtagelse.

**Koch:** Da denne Sag var til første Behandling, udtalte jeg mig i et Par Retninger, betænkelig ved de storartede Foranstaltninger, som blandt andet ogsaa dette Lovforslag, som vi nu nærmest omtale, har til Hensigt at gennemføre, og jeg gjorde navnlig blandt andet gældende, at det forekom mig at være noget betænkeligt, at man fraveg den Grundsætning, hvorpaa den for det øvrige Land ellers gældende Lovgivning om dette Emne hviler: at Flertallet af de paagældende Grundejere maatte erklære sig for Tilslutning. Hvad jeg bemærkede derom, gælder jo ikke blot det Forslag, som vi i dette Øjeblik beskæftige os med, men det gælder ogsaa i samme Grad og maaske i endnu højere Grad om de to andre, som ogsaa staa paa Dagsordenen. Denne Betænkelighed har jeg dog ladet falde; thi dels fremgaar det efter et almindeligt Skøn, som man kan gøre sig om den hele Situation, at, som den ærede Ordfører udtalte ved første Behandling, Kjøbenhavn ikke tager disse tre Distrikter for Pengens Skyld, og naar jeg undtager maaske den ene af Indlemmelserne, nemlig Valby, saa ere de Foretagender, som her omtales, virkelig til Fordel for de paagældende Sogne, som skulle indlemmes, og ville snarere være til Skade og til Besvær for Kjøbenhavn. Da nu Sagen har foreligget til Forhandling her i Tinget allerede i et længere Tidsrum, og der ikke er fremkommet fra de paagældende Beboere nogen som helst Indsigelse, som har Krav paa at komme i Betragtning — der er jo fra alle